

Ustanoviteljica in izdajateljica
Društvo katoliških pedagogov Slovenije in
Družba Jezusova

Svet revije

mag. Ivan Bresciani
mag. Albert Bačar
dr. Viljem Lovše
Jože Mlakar
Marjan Peneš
dr. Andrej Perko
dr. Peter Svetina
Marija Šušteršič
Marija Žabjek

Odgovorni urednik

dr. Silvo Šinkovec

Uredniški odbor

Erika Ašič
dr. Janez Gabrijelčič
dr. Dejan Hozjan
dr. Jana Kalin
dr. Vanja Kiswarday
mag. Marijana Kolenko
dr. Nives Ličen
dr. Franci M. Kolenc
prof. Bernarda Mal
dr. Anton Meden

Naslov uredništva

Vzgoja, Rožna ulica 2,
1000 Ljubljana
01/43-83-983
revija.vzgoja@gmail.com
silvo.sinkovec@rkc.si
<http://www.revija-vzgoja.si>

ID za DDV

SI64231160

Transakcijski račun

SI56 6100 0000 9750 496
odprt pri Delavski hranilnici d.d.

Oblikovanje in prelom

Tiskarna Oman, Kranj

Tisk

Belin

Lektoriranje

Barbara Rodošek

Revija *Vzgoja* izhaja štirikrat letno. Cena izvoda v letu 2020 je 5,80 €. Naročnina za naročnike v Sloveniji je 23 € (tujina 36 €). DDV in poštnina sta všteta v ceno. Odpoved naročnine sprejemamo samo pisno za naslednje obračunsko obdobje. Navodila za pisanje prispevkov lahko dobite na uredništvu ali na spletni strani. Prispevkov ne honoriram. Če naročniki svojega izvoda ne prejmete na dom, prosimo, da nas o tem obvestite. Natisnjenih 1500 izvodov.

ISSN: 1580-0482

Revijo sofinancira Javna agencija
za raziskovalno dejavnost RS.

Ko je ves svet utihnil

■ **Silvo Šinkovec**, D. J., dr. ped. znanosti, psiholog, defektolog in teolog, je predavatelj, terapevt, voditelj več seminarjev, šol za starše in duhovnih vaj, urednik revije *Vzgoja*, duhovni asistent DKPS in direktor *Inštituta Franca Pedička*.

Nihče ni pričakoval, da se bo ves svet ustavil. Če bi kdo to napovedal teden prej, bi se mu smejali. Pa vendar se je zgodilo. Kako krhko je naše življenje. Zdi se, da vse teče po načrtih, pa smo videli, kako hitro se lahko vse ustavi. In še vedno ne vemo, kako bo življenje teklo naprej. Ni bilo vojne, pa je veliko ljudi umrlo. Bolniki v bolnišnicah so samevali brez obiskov, starejši so bili v domovih še bolj sami in so zbolevali od zapuščeni. Ceste so utihnile, ni bilo avtobusov, vlakov, letal ... Kam smo se poskrili? Kaj se je dogajalo z nami?

Zdelo se mi je, kot da je ves svet na duhovnih vajah. To je bil čas, ko smo pustili službo, se umaknili v tišino, se omejili od drugih. Za bistveno. Kaj je bistveno za posameznika, je odvisno od njegovih prepričanj in vrednot. Ob negotovi prihodnosti, strahu pred boleznijo in smrtjo se vprašanje še bolj zgosti. Kdo sem? Kaj je smisel vsega, kar počnem? Kaj bo ostalo od življenja? Znašli smo se na notranjem vrtu, na vrtu srca. Kaj smo tam našli?

Nekateri so v karanteni svoj vrt srca premerili in se odločili, da po dolgem času spet bolje poskrbijo zanj. Končno so imeli čas. Srečal sem ljudi, ki so pripovedovali o lepem času, ki jim je bil podarjen. Imeli so čas zase, za svoje bližnje, za bistvene stvari, za to, kar imajo radi. Očistili so svoj vrt, ga zalivali, obnovili, obrezovali. Se čudili lepoti, ki je spet zasijala. Posvetili so se dobroti, ljubezni in svetosti. In želeli so si, da bi ta čas trajal.

Drugi svojega vrta niso opazili. Že leta ni nikogar, ki bi prekopal, zalival, gnojil, zasadil notranji vrt, da bi zraslo kaj lepega. Sedaj bi se lahko soočili s seboj, pa se niso upali, niso mogli. Vsak ima svoje ovire. Vrt, poraščen z divjimi in škodljivimi zelmi, ni več privlačen. Človek ga niti ne opazi več. Življenjska rutina ga drži pokonci, umaknjeneja od

sebe. Odtujil se je samemu sebi. Srečo išče v dejavnostih, stvareh. To pa se je ustavilo. Za takega človeka je tišina ogrožajoča. Boji se plevla, s katerim bi se moral soočiti, zato ostaneta strah in jeza. Kaj bo? Kdaj bo tega že konec?

Vsaka kriza je tudi priložnost. Karantena je bila priložnost, da 'se učimo biti'. Kdor je želel, je lahko na svetovnih duhovnih vajah preveril, kaj mu pomeni 'biti človek'. Četrty Unescov steber vzgoje in izobraževanja je sedaj prišel bolj do izraza. Človek naj poišče svoj lastni obraz, je rekel Stanko Gogala. Psihologija se od Eriksona naprej ukvarja z identiteto. Erikson v vsakem obdobju človekovega razvoja opiše ugoden in neugoden izid. Ni vseeno, kako se razvijejo posamezna življenjska obdobja. Če je izid ugoden, se počasi oblikuje osebna identiteta, človek postaja notranje harmoničen, zadovoljen in umirjen. To ne pomeni, da nima preizkušenj in bolečin, pomeni pa, da ovinke življenja dokaj dobro zvozi in se mu odpira pot. Doma je na svojem vrtu, ki ga neguje.

Na psihoseksualni ravni oseba išče spolno istovetnost. Mnoštvo knjig opisuje tipično žensko in moško vedenje, način razmišljanja ter čutenja moškega in ženske, vloge igrač, barv in dejavnosti pri fantkih in punčkah. Temu pomembnemu vprašanju posvečamo tokratno žarišče. Pripravljamo se tudi na drugi posvet o vzgoji za ljubezen do domovine in države, saj se zavedamo pomena socialne identitete. Veselimo se novega druženja v Radljah ob Dravi. Tudi tako se učimo 'biti'. V času karantene je nastalo veliko domislic, vicev, hudomušnih anekdot. Humor je med najbolj zdravimi obrambnimi mehanizmi. Lepo je videti, da se ljudje še znajo od srca nasmejati. To je odsev zdrave psihe, jasne identitete. Strah in stiska človeka ne pahneta v agresivnost, ampak ju premaguje s humorjem. ◀